

Warszawa, dnia 30 września 2019 r

IGCP/ 84 /2019

Pan Paweł Mzyk

Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami

Warszawa

W imieniu członków Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie zwracam się uprzejmą prośbą o wyjaśnienie następującego problemu:

Pojawiły się głosy, że w sytuacji gdy jeden podmiot posiada **kilka** instalacji spalania paliw, które dostarczają ciepło do **tej samej sieci** ciepłowniczej, to dla celów określenia spełnienia kryterium wielkości instalacji podlegającej systemowi handlu uprawnieniami do emisji ich moce należy **zsumować!**

Trudno zgodzić się takim rozumowaniem.

Zgodnie z Załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zawierającym rodzaje działań prowadzonych w instalacjach wraz z wartościami progowymi, kryterium uczestnictwa w systemie handlu jest prowadzenie działalności w zakresie spalania paliw w **instalacjach** o całkowitej mocy nominalnej przekraczającej 20 MW (liczonej w paliwie wprowadzonym do instalacji).

Pojęcie instalacji zostało zdefiniowane w art. 3 punkt 7 ustawy:

*7) instalacji – rozumie się przez to stacjonarne urządzenie techniczne lub zespół takich urządzeń, w których są prowadzone jedno lub więcej działań określonych w załączniku nr 1 do ustawy oraz wszelkie inne czynności posiadające bezpośredni techniczny związek ze wskazanymi działaniami prowadzonymi w **danym** miejscu, które powodują emisję lub mają wpływ na jej wielkość;*

W naszej ocenie, kwalifikacja instalacji do systemu handlu uprawnieniami do emisji wynika z prowadzenia działalności „spalania paliw” w danym miejscu (umiejscowienie instalacji), a nie „wirtualnej” agregacji z obszaru całej sieci ciepłowniczej, zasilanej z tychże instalacji.

Biorąc pod uwagę powstałą wątpliwość prosimy o jednoznaczne wyjaśnienie tego problemu biorąc pod uwagę specyfikę prowadzenia działalności w zakresie dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczych.

Z poważaniem

Bogusław Regulski

Wiceprezes Zarządu IGCP